

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobců **a) H.V., a b) Ing. M. J.**, obou zastoupených Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 24.11.2014, č. j. MSK 150124/2014,

t a k t o :

I. Žaloba žalobce b) Ing. Miloslava Jaroše **se z a m í t á .**

II. Žalobce b) a žalovaný **n e m a j í** vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 26.1.2015 se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24.11.2014, č. j. MSK 150124/2014, jímž jako nepřipustné bylo zamítnuto odvolání Ing. M. J., bytem P. 9, M. 989 proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22.10.2014, č. j. SMO/383582/14/DSČ/Jav, kterým byl žalobce a) H. V. uznán vinným z přestupku dle § 125c) odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci se domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Uvedli, že žalovaný vyjádřil názor, že odvolání bylo podáno k tomu neoprávněnou

osobou s argumentací, že Ing. M. J., který odvolání podal, k němu nepřipojil řádnou plnou moc. Dle názoru žalobce plná moc je opatřena elektronickým podpisem. V případě, že plná moc byla skutečně imperfektní, měl správní orgán povinnost vyzvat k jejímu doplnění účastníka řízení dle § 37 odst. 3 správního řádu. Správní orgán takovou výzvu k odstranění vady uvedeného podání vyhotovil, ovšem doručil ji toliko Ing. M. J., nikoli přímo účastníku řízení. Žalobce odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 4 As 27/2011-37 s tím, že v uvedeném rozhodnutí bylo konstatováno, že výzva k doložení bezvadné plné moci učiněná toliko zástupci je nedostatečná. Aby tedy žalovaný mohl podané odvolání vyhodnotit jako nepřipustné, musel by nejprve účinně vyzvat k odstranění vady podání přímo žalobce a). Rozhodnutí žalovaného je tak nezákonné. Žalobce a) uvedl, že je ve věci aktivně legitimován, neboť bylo zasaženo do jeho práv (rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí o uložení pokuty jeho osobě). Aktivní legitimací žalobce b) Ing. M. J. vyplývá z toho, že výrokem napadeného rozhodnutí žalovaného bylo zamítnuto právě jeho odvolání.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ve vztahu k žalobci b) Ing. M. J. navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Uvedl, že rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce b) jako nepřipustné, je v souladu se zákonem. Uvedl, že správní orgán I. stupně vedl řízení o přestupku s žalobcem ad a), kterému doručil meritorní rozhodnutí dne 23.10.2014, žalobce b) nebyl účastníkem řízení o přestupku a ani neprokázal své oprávnění za žalobce ad a) jednat.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 29.5.2015, č. j. 19A 6/2015-21 byla žaloba žalobce ad a) odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a bylo rozhodnuto, že žalobce a) a žalovaný nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

Soud dále rozhodoval již jen o žalobě žalobce b) Ing. M. J. Soud vyzval žalobce b) a žalovaného k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobce b) se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání výslovně souhlasil. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba žalobce b) není důvodná.

Ze správních spisů žalovaného a správního orgánu I. stupně zjistil krajský soud, že poté, co Magistrát města Ostravy vydal dne 22.10.2014 rozhodnutí č. j. SMO/383582/14/DSČ/Jav, jímž uznal žalobce a) H. V. vinným spácháním přestupku dle

§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, přičemž uvedené rozhodnutí bylo doručeno žalobci a) do vlastních rukou dne 23.10.2014, obdržel Magistrát města Ostravy elektronické podání Ing. M. J., který se označoval za zmocněnce žalobce, v němž se vyjadřoval k věci samé. K tomuto podání byla jako příloha, a to bez uznávaného elektronického podpisu doručena správnímu orgánu listina s označením plná moc, která neobsahuje podpis tam označeného zmocnitele – žalobce. Usnesením ze dne 29.10.2014 správní orgán I. stupně vyzval Ing. M. J., aby ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení usnesení prokázal zmocnění k zastoupení žalobce pana H. V. s odůvodněním, že předložená listina – plná moc nebyla podepsána a nebyla předložena v originále. Současně byl upozorněn na to, že k podání podanému po uvedené lhůtě správní orgán dle § 36 odst. 1 správního řádu nepřihlédne. Uvedené usnesení bylo doručeno Ing. M. J. do vlastních rukou dne 31.10.2014. Na výzvu k předložení plné moci Ing. M. J. nereagoval, písemnou plnou moc nepředložil. 10.11.2014 obdržel správní orgán I. stupně odvolání Ing. M. J. proti shora označenému Magistrátu města Ostravy, které žalovaný nyní napadeným rozhodnutím jako nepřípustné zamítl. V napadeném rozhodnutí konstatoval, že podpis zmocnitele v plné moci nelze ničím nahradit. Bez podpisu není doložen projev jeho vůle spočívající v udělení plné moci. Na základě uvedeného žalovaný dospěl k závěru, že zmocnění k zastoupení žalobce pana H. V. ve věci uvedeného přestupku, projednaného Magistrátem města Ostravy, respektive k podání odvolání, není řádně doloženo a že zmocněnec, respektive osoba, která se za zmocněnce označila, toto i přes výslovnou výzvu neprokázala. Žalovaný proto posoudil odvolání jako nepřípustné a podle § 92 odst. 1 správního řádu je zamítl.

V obecné rovině krajský soud konstatuje, že plná moc, na základě které se advokát či obecný zmocněnec zavazují zastupovat účastníka řízení, může být uzavřena jak ústně, tak písemně. Udělení plné moci je však třeba správnímu orgánu prokázat, což se děje listinou obsahující prohlášení účastníka správního řízení, jímž pověřuje zmocněnce svým zastupováním. Lze ji nahradit i prohlášením učiněným ústně do protokolu. Plná moc je tedy listinou ověřující uzavření dohody o plné moci. V rozhodnutí č. j. 10As 266/2014-32 Nejvyšší správní soud konstatoval, že ust. § 33 odst. 1 správního řádu (ani jiné zákonné ustanovení) nestanoví povinnost předkládat správnímu orgánu plnou moc „pouze“ účastníkem – zmocnitelem. Naopak zákon nijak nevylučuje možnost, aby byla plná moc předložena zmocněncem – v daném případě Ing. M. J., neboť plná moc bývá předkládána současně s jiným úkonem ve věci, který vyhotoví zmocněnec. Krajský soud ve shodě s žalovaným činí závěr, že listina s označením plná moc s datem 23.10.2014, která byla správnímu orgánu doručena 24.10.2014 elektronicky a není opatřena uznávaným elektronickým podpisem a schází na ní podpis zmocnitele, není řádnou plnou mocí dle § 33 odst. 1 správního řádu, a to právě proto, že v ní jednak absentuje podpis zmocnitele a nebyla podána v písemné formě ve smyslu § 33 odst. 1 správního řádu. Nešlo o originál listiny či její ověřenou kopii, ani o dokument vzniklý provedením konverze ve smyslu § 22 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentu. Krajský soud současně zastává názor, a to s odkazem na citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 266/2014-32, že správní orgán I. stupně postupoval správně, když k předložení řádné plné moci vyzval toliko jejího předkladatele, tj. Ing. M. J., který spolu s uvedenou listinou podával i vyjádření ve věci. Z ust. § 34 odst. 2 správního řádu vyplývá, že s výjimkou případů, kdy

má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručí se písemnost pouze zástupci. V již označeném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je konstatováno, že i pokud by se jednalo o výzvu k odstranění nedostatků prokázání zastoupení, nejedná se o úkon, který by měl osobně vykonat účastník (zmocnitel). Jestliže na výzvu k předložení řádné plné moci Ing. M. J. nereagoval a řádnou plnou moc nepředložil, je nutno dospět k závěru, že zmocnění žalobce a) Ing. M. J. prokázáno nebylo. Žalovaný proto nepochybil, když odvolání Ing. M. J. proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako nepřípustné zamítl, neboť z ust. § 81 odst. 1 správního řádu vyplývá, že odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení, respektive jeho zástupce v souladu s § 34 odst. 1 správního řádu.

Z důvodů shora uvedených dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je zcela v souladu se zákonem, neshledal žádné vady řízení, pro které by byl povinen rozhodnutí zrušit a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce b) ve věci úspěch neměl a procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.5.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**